AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 204 — CLEVELAND, O., SATURDAY MORNING, AUGUST 29TH, 1931 — LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Ostro kaznovani bankirji, ki so trošili ljudski denar v banki

Asheville, North Carolina, 28. avgusta. Colonel Luke Lea, izdajatelj časopisa in bivši zvezni senator iz države North Carolina, je bil včeraj obsojen v državne zapore od 6 do 10 let, ko je bil spoznan krivim, da je osleparil Central National banko za $1,-136,000. Njegov sin, Luke Lea Jr., 23 let star, je bil tudi spoznan krivim in obsojen v globo $25,000. Dobil bi višjo kazen, toda sam državni pravdnik je prosil za njega, češ, da je še premlad, in da poleg tega ni druzega naredil, kot da je izvrševal povelja svojega očeta. Wallace Davis, predsednik banke, ki je bil že obsojen radi ene sleparije na sedem let ječe, je danes dobil od štirih do šestih let nadaljnega zapora radi druge sleparije z bančnim denarjem. Sodnik Barnhill je naložil včeraj kazen, potem je zavrnil predlog zagovornikov za novo obravnavo. Toda obsojenci se bodo pritožili na višjo sodnijo, za kar jim je sodnik Barnhill dalj 90 dni časa. Obravnava je trajala štiri tedne in je vzbudila mnogo zanimanja.

—o—

Mrtvec, ki je odpovedal po smrti svoj pogreb

Lancaster, Penna., 28. avgusta. Charles Adamire, 17 letni študent na Columbia univerzi, se je še pravočasno vrnil na svoj dom, da je preprečil svoj lastni pogreb. Njegova mati si je ogledala truplo nekega mladega fanta, ki je padel iz železniškega voza, pri čemur je bil ubit. Spoznala je v truplo svojega sina iz prvega zakona. In prav ko so hoteli ubitega pokopati, je prišel pravi sin domov. Mati je padla v omedlevico.

Govor Bulkleya

Zvezni senator Bulkley je imel včeraj v mestu Galion, Ohio, znamenit govor, tekom katerega je izjavil, da se vlada Zed. držav, ne bi smela vtikati v privatne posle državljanov, pač pa je njena dolžnost pomagati v zadregi in pomanjkanju. Danes je pa ravno narobe. Zvezni agenti vtikajo svoje nosove v vse privatne zadeve, toda kadar je pa treba pomagati, pa pomoči nikjer ni.

Ribničani in drugi!

Če imate kje domačo, prijazno in pošteno zabavo, zraven pa tudi najboljšo postrežbo, je to gotovo pri veselicah in piknikih, ki jih priredi društvo Ribnica. To priljubljeno društvo ima v nedeljo, 30. avgusta, svoj zadnji piknik pri Gorišku v Noble, Ohio. Kdor hoče par uric pristne domače zabave, naj se gotovo zglasi. Žal mu ne bo.

Tega pa ne razumemo

Včeraj je govoril mestni manager Morgan v Trgovski zbornici na sestanku državnih poslancev. Tekom govora je Morgan, kot republikanec, začel hvaliti državnega pravdnika Millerja, demokrata. Rekel je, da tako delavnega in poštenega državnega pravdnika še nismo imeli! Jejmenasta, jejmenasta, zato je pa Miller demokrat!

Na obisku

Pred več tedni je Mrs. Ana Princ iz Pueblo, Colo., odpotovala na obisk v staro domovino. Te dni se je pa vrnila iz Slovenije in se je ustavila v Clevelandu pri svojem bratu Jos. Šlogarju, 1149 E. 63rd St., kjer bo ostala še en teden. Prav iskreno dobrodošla v naši metropoli!

Med Vatikanom in laško vlado bo prišlo najbrž v kratkem do sporazuma

Rim, 28. avgusta. Optimistična poročila so danes prevladovala tako v vatikanskih kot v laških krogih glede skorajšnje poravnave glede Katoliške akcije v Italiji. Grof De Vecchi, laški poslanik na papeževem dvoru, je bil danes zjutraj sprejet od papeževega državnega tajnika, kardinala Pacellija, s katerim je imel daljši razgovor. Kmalu po njegovem obisku je kardinal Pacelli sprejel jezuita Tacchi Venturi, ki je nekak napol-uradni posredovalec v Vatikanu. Po tej avdijenci je imel pater Venturi konferenco s papežem, h kateri je pozneje prišel tudi papežev državni tajnik. Vsi so se posvetovali do 2. ure popoldne. Vse kaže, da bo krize, ki je nastala med papežem in laško vlado, kmalu konec, toda ker odpotuje laški zunanji minister Grandi začetkom septembra v Genevo, bo prišlo do sporazuma najbrž koncem septembra. Včeraj je imel papež nagovor skupini mladih katoliških ljudi. Izjavil se je, da ne more še povedati, kdaj ravno bo konec spora med Vatikanom in Kvirinalom, toda trajalo ne bo več dolgo.

—o—

Kampanja proti deportacijskim metodam

New York, 28. avgusta. Narodni odbor za varstvo tu naseljenih tujezemcev, je izdal izjavo, v kateri pravi med drugim: "Skoro polovica ameriškega prebivalstva sestoji iz ljudi, rojenih v tujezemstvu ali pa, ki so otroci v tujezemstvu rojenih staršev. Današnja Hooverjeva vlada je z vso mržnjo planila proti tem tujezemcem. Izvaja brutalnost in nesramnost, katere bi se sramovala nekulturna dežela. Današnja vlada provocira plemenske boje, ki odsevajo v agitaciji Ku Kluksarjev. Kdor ima danes v Ameriki še zdrav razum, bi moral z vso dušo protestirati proti nečloveški brutalnosti, s katero danes vlada v Washingtonu deportira tujezemce."

Prijeten obisk

Po desetih letih odsotnosti v stari domovini nas je včeraj obiskal v uradu Mr. Frank Drasler, bivši Clevelandčan, značajna slovenska korenina. V naš urad ga je "prinesla," kot se je izjavila, Miss Irma Kalan. Frank Drasler je bil eden prvih borcev za svobodo Jugoslavije, ki je stal vedno v našem taboru in mnogo žrtvoval osebno in sicer za napredek naroda. Iskreno dobrodošel, Frank, v naši naselbini!

Na trgovski piknik

Na piknik colinwoodskih groceristov in mesarjev bo vozil proti mali odškodnini tudi Frank Marinčičev truk. Odpeljal bo ob enajstih dopoldne od vogala Sylvia Ave. do SDD, po Waterloo Rd., po 169. cesti na Grovewood in od tam na Močilnikarjeve farme. Kdor hoče imeti že kosilo na pikniku, naj se pelja s tem trukom. Vozil pa bo potem tudi vse popoldne.

Vrnitev domov

Mr. in Mrs. Simon Šetina in družina Joe Erjavec iz Jolieta, Illinois, so se danes zjutraj vrnili domov. Pred odhodom se prav iskreno zahvaljujejo vsem prijateljem in znancem za prijazen sprejem in lepo postrežbo in kličejo vsem skupaj: na svidenje!

V Michiganu znajo zločince soditi

Mesto New York je pravi Babilon. Vse narodnosti sveta so zastopane

Washington, 28. avgusta. Števni urad ameriške vlade je pravkar sporočil javnosti podrobnejšo štatistiko prebivalstva mesta New York, ki šteje okoli sedem milijonov prebivalcev. In kot pravi uradna štatistika, je med temi sedmimi milijoni nad pet milijonov takih, ki so bili rojeni v tujezemstvu, ali katerih starši so bili rojeni izven Amerike. Tako je bilo v mestu New York dne 1. aprila, 1930, ko se je zaključilo ljudsko štetje, 2,-788,625 oseb, ki so bile rojene v tujezemstvu, in 2,293,400 oseb, katerih očetje in matere so bili ali bile rojene izven Amerike, kar znese skupno število 5,082,-025. Skoro neverjetno je, toda resnično, da ima danes New York 1,070,355 v tujezemstvu rojenih Italijanov ali pa Lahov, katerih starši so bili v Italiji rojeni. Nadalje prebiva v New Yorku 442,431 oseb, ki so bile rojene na Ruskem, večinoma Židje, 238,339 oseb je bilo rojenih na Poljskem, 237,885 rojenih v Nemčiji, 192,810 na Irskem in 127,169 v Avstriji. V tej zadnji številki je gotovo zapopadenih mnogo Slovakov in Jugoslovanov. V Angliji rojenih oseb je bilo 178,703, v Franciji 47,978, v Čehoslovaški 78,282, na Ogrskem 115,098, v Jugoslaviji 10,-634, na Litvinskem 31,173, na Romunskem 93,479, v Palestini 15,893, itd. itd. New York nima niti dva milijona prebivalcev, katerih očetje bi bili rojeni v Ameriki.

—o—

Pri čiščenju

Težke rane je dobila Mrs. Antonia Tomasty, 5905 Prosser Ave., ko je čistila žimnice s gasolinom, in se je pri tem, ne vedoč kako, žimnica vnela. Sosedje so pogasili požar, Mrs. Tomasty so pa odpeljali v Mt. Sinai bolnico.

Čast možu!

Koliko je starih delavcev med nami v Clevelandu, ki so prišli sem pred 35. ali 30. leti, in ki so še danes čvrsti, močni, pa tudi spoštovani in veljavni ter upoštevani. Prišli so sem kot mladi fantje, dobili delo, se oženili, bili pridni in varčni, vzredili pošteno družino, in vesel jih je vsak, kdor jih pozna. Sicer so danes že bolj redki med nami. Mnoge je pobrala smrtna kosa, drugi so zopet odpotovali v domovino, tretji so se preselili, a živ in čvrst, zdrav in šegav, je še vedno med nami Mr. Frank Ambrožič iz 39. ceste. Kdo ga ne bi poznal! Spolnoval je ves čas svojega 30. letnega bivanja v Clevelandu vse dolžnosti, ki so za poštenega Slovenca. Delal je, oženil se je, podpiral društva s tem, da je vedno zdrav, podpira cerkev, narodne domove in vse druge narodne stvari, in dela neprestano 30 let, pa je ti danes možakar pri 55. letih še skoro kot zrel mladenič. Doma iz ribniške doline, je prišel v Cleveland februarja meseca, 1901, in je takoj dobil delo, pri katerem se še danes nahaja — pri HP. Kompanija mu ponuja pokojnino, toda Frank je še "predober," da bi počival. Kar delal bi, dasi v teh dnevih gospodarske depresije tudi počiva dva ali tri dni v tednu. Od kompanije, kjer dela, je dobil že dvoje priznanj. Te dni enkrat so mu dali zlato svetinjo, Frank je pa mislil, da bo dobil za $100.00 ček, no, tudi svetinjo je vzel z mirno, ribniško dušo. Samo, da je nekaj priznanja. 30 let težko dela v tovarni, 55 let je star, pri vojakih je služil Franceljna, predno je prišel v obljubljeno deželo, in nič se ne kesa. Vsakdo ga ima rad in ga spoštuje, kdor ga pozna. Tudi "Ameriška Domovina," katere zvest naročnik je, odkar je Frank prišel v Ameriko, mu ob 30. letnici iskreno čestita, da bi zdrav in čvrst pestoval še najmanj kakih 20 vnukov. Močan je dovolj. Frank, dosti takih mož še želimo v naselbini, kot si Ti, delal si in delal neprestano, miroljuben in prijateljski si bil vse življenje, spolnoval vse dolžnosti napram družini, narodu in našim zavodom. Bog te živi!

Hooverjev načrt za odpomoč brezposelnim, je v vseh ozirih pomanjkljiv

Washington, 28. avgusta. "Conference for Progressive Labor Action," to je, konferenca, sestavljena iz raznih znanih predstavnikov ameriškega naroda, ki se bori za pomoč brezposelnih, se je izjavila, da je načrt predsednika Hooverja glede pomoči brezposelnim v prihodnji zimi, zelo pomanjkljiv. Pred enim letom je Herbert Hoover izjavil, da je gospodarska kriza v Zedinjenih državah končana. In odtedaj je nadaljnih 1,500,000 delavcev zgubilo delo, kar dokazuje, da je Hoover zelo slab prerok. In eno leto potem, ko je Hoover izjavil, da je konec depresiji, sklicuje komisijo, ki naj pomaga čimdalje bolj naraščujočemu številu brezposelnih. Hoover danes priznava — hvala Bogu — da je depresija večja kot lansko leto. Toda Hooverjev načrt za odpomoč je zelo pomanjkljiv, in deloma celo sramoten za Zedinjene države, in napredni delavci se mu bodo uprli z vsemi silami, pravi poročilo konference. Hooverjev načrt za odpomoč sloni na podlagi, da naj samo privatne dobrodelne organizacije dajejo pomoč. In to ne bo nikdar niti ene četrtine potrebne pomoči dalo. Treba je korenite socialne reforme, katere se pa Hoover brani, kar se da. Pričakovati je torej dovolj trplenja v prihodnji zimi, ker se sedanja administracija v Washingtonu ne zna pripraviti za žalostni položaj.

* Organizacija Moose bo postavila v Washingtonu nov glavni stan za $2,000,000.

Francoski in zlasti ameriški bankirji bodo skušali rešiti Anglijo

New York, 28. avgusta.. Ameriške in francoske banke se pripravljajo, da založijo za Anglijo denarni kredit, kot ga v zgodovini sveta še nismo imeli. S tem hočejo bankirji dokazati, da so angleške finance varne in zaupanja vredne. Angleški funt šterling se rabi po skoro vsem svetu kot plačilno sredstvo, in ako ta denarna enota propade, tedaj sledijo še hujše krize. In dočim med bankirji še ni prišlo do sporazuma glede nameravane svote za posojilo, pa se računa, da bo najbrž okoli $500,000,000. Polovico te svote bodo posodili bankirji v New Yorku, polovico pa bankirji v Parizu. Štirinajst dni so se vršila tozadevna pogajanja, ki so toliko uspela, da je sedaj svota pripravljena, da se prenese na kredit angleške vlade. Predno so pa newyorški in pariški bankirji dovolili posojilo, je angleška vlada garantirala, da bo skrajno ekonomična pri svojem proračunu in v stroških, tako da stroški ne bodo presegali dohodke. Nadalje se naznanja iz Londona, da sedajni ministerski predsednik Ramsay MacDonald, od delavske stranke, ne bo več kandidat pri prihodnjih parlamentarnih volitvah, kar znači, da bo opustil politično življenje. Na vladi bo vztrajal le toliko časa, da se notranji položaj v Angliji razčisti.

—o—

Čevlji iz zaporov so dražji kot od privatnih tvrdk

Washington, 28. avgusta. V Washingtonu imajo zopet na dnevnem redu mal škandal. Vojni oddelek vlade je naročil 53,676 parov čevljev, in sicer iz raznih kaznilnic. Za par je plačal vojni oddelek vlade $2.73, sedaj se je pa dognalo, da je neka privatna tvrdka iz St. Louisa ponudila enake čevlje po $2.44 par, in bi delavci pri tem kaj zaslužili, dočim je vlada, ko je naročila čevlje iz ječe, zgubila $15,297.

Poroka

V četrtek, 3. septembra, se vrši v cerkvi sv. Vida poroka Miss Daniele M. Žnidaršič, 6521 Schaeffer Ave., z Mr. Michael Maroltom. Poročni obredi se vršijo ob 9. uri zjutraj. Novoporočenca gresta na kratko potovanje v Kanado, nakar se naselita na 15819 Arcade Ave. Bilo srečno!

"Merica"

Ne, to ni ime naši knjigovodkinji v uradu, pač pa se tako imenuje nove vrste ples, katerega bodo te dni preskusili na konvenciji plesnih učiteljev. Pravijo, da je to ples, ki je mnogo bolj dostojen, pa tudi zabaven, kot so pa ostali plesi, katere je prinesla današnja doba na površje.

Letalske dirke

Danes je uradna otvoritev zrakoplovnih dirk in zrakoplovnega tedna v Clevelandu. To je največja zrakoplovna afera, ki se letno priredi v našem mestu. Zrakoplovci vsega sveta se udeležijo, kot tudi vojaški in mornariški zrakoplovi.

Za brezposelne

Direktor javne varnosti, Barry, se je izjavil, da navadni policisti ne bodo več stražili pri rokoborbah. To delo bodo dali gotovim brezposelnim, ki zaslužijo $5.00 na en večer kot posebni policisti.

* Nemški učenjak Einstein pride oktobra meseca zopet v Ameriko.

Zanimive slovenske vesti iz življenja naših rojakov po širni Ameriki

V Jolietu, Illinois, sta se poročila Mr. Rudolph Skroko in Miss Maymie Šega.

V Indianapolisu je umrla obče spoštovana Slovenka Mrs. Mary Manfreda, ki je dospela v Ameriko v letu 1905. Doma je bila iz fare Volče pri Tolminu na Primorskem. V Indianapolisu zapušča šest hčerk, ki žalujejo po materi. Oče je umrl pred 8. leti.

V dvorani društva "Postonjska Jama" v Strabane, Penna., bo v nedeljo, 6. sept. predaval Ivan Molek, urednik Prosvete. Ob tej priliki nastopi tudi pevski zbor Ilirija, pod vodstvom R. Pleterška.

"Zarja," mesečnik za Slovensko ženstvo v Ameriki, prinaša v svoji septemberski številki prav lepe članke za naše žene in dekleta v Ameriki. A Schiffrer piše o "Novi ženi," pisateljica B. T. piše o "ženski moči," v katerem članku odločno pobija teorijo, da bi ženske upeljale prohibicijo v Ameriki. Nadalje je priobčen lep članek umrle žene jugoslovanskega generalnega konzula v Chicagi, gospe Antigone Kolombatović, ki piše o "Nalogi slovenske žene v tujini." Louise Stariha priobčuje "Navodila za bolniško strežbo," in mesečnik prinaša tudi krasno povest Engelbert Gangelna "Trije rodovi."

—o—

Senator dolži protestantovskega škofa tatvine

Washington, 28. avgusta. Zvezni senator Nye, načelnik preiskovalnega odbora za sleparije tekom volivne kampanje, je danes obdolžil baptistovskega škofa Cannona, da je prispevke, katere je dobil kot demokrat, da vodi boj proti demokratu Smithu, enostavno vtaknil v svoj žep. Dognalo se je, da je škof Cannon imel osem različnih vlog v petih raznih bankah. Kot znano je škof Cannon vodja suhačev na jugu, ki so povzročili, da je bil Al Smith leta 1928 poražen za predsedniški urad.

Soproga mladega bandita je želela umreti

Milwaukee, Wisconsin, 28. avgusta. Pred tremi tedni je bil v tem mestu ustreljen od policista mlad bandit, John Hebel, ko je izropal gasolinsko postajo. Bandit je sam prej streljal na policista. Njegova žena, stara 19 let, je pa včeraj napisala na sliko svojega moža, da ne more več živeti. Zastrupila se je, toda v bolnici ji bodo rešili življenje.

Potomec Harum al Rašida ameriški državljan

V Detroitu je dobil včeraj ameriško državljanstvo Emir Mohamed Al Rašid, ki trdi, da je direktni potomec slavnega kalifa Harum Al Rašida.

Sokol ostane

Slovenski Sokol je na izvanrednem občnem zboru z odločno večino sklenil, da OSTANE telovadnica v Slovenskem Narodnem Domu.

Rojak ponesrečil

Včeraj se je težko ponesrečil v Lincoln Electric Co. rojak John Zajc. Strlo mu je nogo pod kolenom, da so mu jo morali takoj odrezati.

Žalostna vest

Mr. Mihael Lah je dobil iz stare domovine vest, da mu je v Podcerkvi pri Ložu umrla teta Terezija Šumrada, rojena Lah.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto ....$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00
Za Evropo celo leto $7.00, pol leta $3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljatve naslovite: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 8628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 204, Sat., Aug. 29th, 1931

Sodni raketirji

Po časopisju dnevno berete o raketirjih in raketirstvu. Beseda je še precej nova v ameriškem jeziku, in je bila uvedena v vsakdanjo rabo šele pred nekaj leti. Besede "raketir" sploh ne moremo prestaviti v slovenščino. Prvič nimamo med Slovenci raketirjev, in drugič tudi v angleščini originalna beseda "racket" pomeni nekaj druzega kot pa dejanja, ki jih zadnja leta imenujejo "racket."

Raketirji so ljude, ki prežijo na svojega bližnjega, so nekaki izsiljevalci, grozilci, skušajo uničiti business ali trgovino soseda ali konkurenta, ako ne dela tako, kot predpisujejo raketirji. Raketirje je pravzaprav rodila prohibicija. Toda dočim prohibicijske raketirje bolj poznajo pod imenom "high-jackers," pa so raketirji bolj vdomačeni v drugih podjetjih, kot zlasti v čistilnicah, perilnicah, prevoznikih in enakih podjetjih.

Polagoma se pa raketirstvo zanaša tudi v kroge, kjer bi človek ne pričakoval kaj enakega. Najnovejše vesti iz države North Caroline nam tozadevno pripovedujejo. Temu najnovejšemu raketirstvu so kot žrtve zapadli zlasti zaljubljeni pari.

Se peljeta fant in dekle po cesti, pa pristaneta kje na cesti v zatišju, da si povesta, kar jima v srcu kipi. Podeželski sodniki v državi so to zadevo takoj izkoristili. Vsepovsod pošiljajo svoje biriče, ki delajo pogone na avtomobile, ki parkajo po cestah. Fant in dekle morata pred sodnika.

Pomislite si strah mladega fanta in dekleta, ko ga pritirajo na sodnijo, ne da bi se zavedal, kakega pregreška ali celo zločina. In sedaj postane sodnik raketir. On dobro ve, da bo mladi fant dal vse, samo da ne pride njegova zadeva v javnost. In zlepa mu pove sodnik, da če plača fant "sodnijske stroške," da bo njegov slučaj zbrisan, brez vsake obravnave.

Prav gotovo bo fant takoj plačal, vesel, da se o njem v javnosti ne bo govorilo. In sodnijski stroški nikakor niso majhni. To najnovejše raketirstvo deluje tako točno in brezhibno, obenem pa dobičkanosno, da so mirovni sodniki v državi North Carolini opustili vse druge posle in potom svojih biričev lovijo samo zaljubljene pare.

Nikjer drugje na svetu ni mogoče kaj enakega kot v Zedinjenih državah, kjer se sodniki radi par dolarjev, javno norčujejo iz postave! Saj se skoro misliti ne da, da bi se od strani sodnije naravnost izsiljevalo denar popolnoma nedolžnim ljudem. Raketirji naj že poslujejo v drugih obrtih, iztrebiti jih je skoro nemogoče, dokler bo prohibicija, toda da bi raketirstvo se uvedlo v ameriške sodnije — to je mogoče samo pod republikanskim režimom, s katerega blagoslovom je danes prežet ves ameriški narod.

Enak način raketirstva smo imeli pred nekaj leti tudi v državi Ohio. Mirovni sodniki so najeli po pet ali šest hlapcev, so jih zaprisegli in jim dali uradni naslov, nakar so jih poslali v mesta, kjer so vdirali v stanovanja privatnih državljanov. Kakor hitro so dobili kvort vina, so dotičnega aretirali, in ga kaznovali. Par sto dolarjev je dobil sodnik, ostalo so si pa razdelili njegovi biriči.

Narod je ves nevoljen proti temu raketirstvu vstal kot en mož pokoncu in pri volitvah naredi konec sodnijskim izkoriščevalcem. Ravno tako fantje in možje, dekleta in žene lahko naredijo konec sodnijskemu raketirstvu v North Carolini. Ceste naj bodo varne tudi za zaljubljene, dokler se zaljubljeni nahajajo v okvirju dostojnosti.

D O P I S I

Cleveland, O.—V nedeljo 30. avgusta ima Slovenski Sokol iz Collinwooda izlet v Thompson, O. Radi bi videli, da bi prišli enkrat vsi skupaj in se prijateljsko zabavali med seboj. Radi bi se spoznali z starši našega naraščaja, pa tudi članov imamo, s katerimi se še nismo videli. Zato je pa torej namen tega izleta, da se enkrat vsi skupaj snidemo v lepi naravi. Peklo se bo koštruna, krompir in koruzo. Zabave bo dovolj za vse; vršile se bodo razne dirke, igrali bomo baseball, da vsaj za en dan pozabimo svoje križe in težave. Izlet se ne vrši radi tega, da bi se napravil kak denar, ampak samo radi zabave naraščaja, telovadnega odseka in drugega članstva.

Zberemo se v nedeljo pred Slovenskim Delavskim Domom ob 8:30 zjutraj. Tukaj nas bodo čakali truki; če pa imate svoj avtomobil, pridite vseeno pred Dom, da se odpeljemo skupaj. Imeli bomo skupno kosilo in drugih stroškov ne boste imeli, kot stalo vas bo 50c za kosilo in to za vso družino. Vsakdo, od 16. leta naprej, plača 50c in poje, kolikor more. Dovolj bo vsega in za vse. Otroci so pa vsega prosti, torej jih pripeljite seboj, kolikor jih hočete, pa magari štiriindvajset.

Kdor se noče odpeljati skupno z nami, naj se ravna po sledečem kažipotu: Peljite se skozi Willoughby čez most, zavijte onstran mostu na Route 84. Iz Route 84 zavijte po Route 86 na desno in vozite po tej cesti toliko časa, da boste videli sokolski znak, tam bo pa naš piknik.

Kličemo vsem skupaj: na veselo svidenje s sokolskim pozdravom.

Odbor.

Euclid, O.—Kakor v drugih krajih, tako so tudi pri nas v Euclidu slabe delavske razmere. Okrog nas se gradijo velike tovarne, toda delavci se izprašujejo: "Kedaj se prične z delom?" Vsak dan se vidi tukaj velike mase brezposelnih, ki hodijo za delom, toda vse zastonj. Kakor gredo, tako se vrnejo z obljubo pričakovanja in čakanja. Toda kako dolgo bo še to, tega ne ve ne eden ne drugi. Drugega nam ne preostaja, kot čakati in premišljevati naš žalostni položaj z upanjem na boljše čase.

Toda vedno imamo kako zabavo, da se nekoliko razvedrimo in pozabimo brezupni položaj. Vedno nam kako društvo napravi te ali one vrste prireditev. Tako bomo zopet imeli eno lepo zabavo v nedeljo 30. avgusta zvečer ob osmih v cerkveni dvorani, ki jo priredi podružnica št. 32 SŽZ. Pripravljena bo okusna večerja z vsemi dobrotami tega sveta in to samo za 50 centov. Točilo se bo pristnega ohajčana in tudi izvrstnega ječmenovca tako, da bo zabava prvovrstna. Tudi plesaželjni se ne bodo dolgočasili, ker bo zanje skrbel poznani Hojer trio, ki bo igral vesele poskočnice za stare in mlade.

Vse to vas čaka, zato glejte, da nas posetite, ker sicer vam bo strašno žal in se boste kesali tje do Božiča.

Eden, ki bo zraven.

Cleveland (Newburg), O.—Sezona piknikov se bliža h koncu, zato je treba pogledat, kje je še kateri, da se ne bomo pozimi kesali. Za enega vam jaz povem, to je piknik društva "Zvon," ki bo združen z vrtnim koncertom pod košatimi in z tečnim sadjem obloženimi jablani. Program bo izbran iz pesmi, ki so pripravne za na prostem, kot: Pod trto bivam zdaj, Naše gore, in več drugih lepih skladb moških in mešanih zborov, kot tudi naraščaja. In ko bo ta program izčrpan, se prične drugi. V ta zbor pa spada tudi Jaka in njegovi ožji prijatelji. Le pevovodja od "Terezinke" in "Kjer me moj ljub," je sedaj nekaj bolan, toda upamo, da bo do 6. septembra orajt.

Ker so ljudje slišali petje "Zvonarjev" že na več piknikih, upamo, da tudi tega ne bodo prezrli, temveč ga posetili v obilnem številu. Saj sedaj človeka kar vleče v naravo, posebno k Gorišku v Randall, ki ima drevje tako obloženo z sadjem. Mislili boste, da ste doma v starem kraju, ko boste videli trto, obloženo z grozdjem. Torej vsi na Zvonov piknik 6. septembra na Goriškove farme na Green Rd., Randall, O.

Še ena prireditev je prej, in to je v Garfield parku. Tam bo mednarodna prireditev Čehov, Slovakov, Poljakov, itd. Nastopile bodo tudi pevke društva "Zvon" v narodnih nošah. Predstava se prične ob dveh popoldne. Ako se udeležite, gotovo vam ne bo žal.

Na zadnji seji društva Zvon se je ukrepalo, ako bi se izplačalo prirediti v teh slabih časih koncert. Po kratkem debatiranju smo prišli do zaključka, da se priredi tam v novembru mesecu. Res je, da koncerti niso bogve kako uspešni, ampak naša društva so zato ustanovljena, da obdržimo našo slovensko pesem na površju in občinstva je pa dolžnost, da podpira, obenem se pa tudi pomaga S. N. Domu.

Še enkrat: na svidenje 6. septembra pri Gorišku v Randall, O. Pozdrav!

Član Zvona.

Cleveland, O.—Napisali bi radi par vrstic, kako smo se imeli na obisku pri naših slovenskih farmerjih v Owen, Marshfield, Greenwood in Willard, Wisconsin. Prav lepo so nas sprejeli farmerji in kamor smo prišli, so nas nadvse prijazno sprejeli in postregli. Dasi nas je bilo kar 17 iz Clevelanda, toda farmerji se nas niso ustrašili in bi nas bilo lahko še več, ker so dobro z vsem preskrbljeni. Človek bi si nikdar ne mislil, kako dobro se imajo naši slovenski farmerji v državi Wisconsin. Neki dan smo prevozili čez 100 milj, ko smo iskali družino Joe Kaučnik. Pa kjer smo se ustavili in vpraševali za pot, povsod smo naleteli na slovenskega farmerja. Pečajo se povečini s živinorejo, in imajo jako lep uspeh in dobre dohodke.

Pri sledečih slovenskih farmerjih smo se ustavili: Joe in Mary Kaučnik, Mr. in Mrs. Selišnik, Mr. in Mrs. Jarc, Ciril in Agnes Keržič, Frank Kokal, Joe Ularčič, Tony Perko, Gregor Seliškar (brat dr. Seliškarja), Gregor Čelesnik, Mr. in Mrs. Trampush, Tony in Joe Suda Jr., Mr. in Mrs. Suda Sr., Mr. Beringer in Mr. Kovač.

Vsem tem se prav lepo zahvalimo za vso prijaznost in postrežbo. Domov grede smo se pa še ustavili pri družini Mr. in Mrs. Keber v Waukegan, Ill., in pri družini Prosen. Priredili so nam prav lepo zabavo, ki je trajala kar dva dni. Tudi tem se prav lepo zahvalimo.

Vse te, katere smo obiskali v Wisconsinu in Illinois državi, pa prav prijazno vabimo, da ob priložnosti obiščejo slovensko metropolo v Zed. državah, naš Cleveland, da bodo videli, kako lepe napredke imamo tudi tukajšni Slovenci za pokazat. Pozdravljeni vsi skupaj!

Družina **Mike Klemenčič**, 5806 Prossers Ave.; družina **Verhovnik, Mrs. J. Owen, Mr.** in **Mrs. Ernest Levar.**

Pojasnilo javnosti na laži, nakopičene v "E", po arhitektu Obudy-ju

Dne 13. avgusta 1931 je bil priobčen velik kupček laži in podtikavanja v listu "Enakopravnost." Nisem prijatelj takih polemik, kot jih zadnje čase vodi list "E", in tudi ni bil moj namen, da bi odgovarjal, ker vem, da osel kriči svoj "i-a" pa naj bo kjer hoče. Ker sem pa naletel na pogovor ljudi, ki me niso poznali, in se pogovarjali med seboj, češ: "Nekaj mora biti resnice na tem, če ne bi odgovarjal v cajtengah," sem prisiljen, da si branim svojo čast in poštenje proti takemu podtikavanju in sumničenju. Vsak človek je opravičen, da se brani in naj brani pošteno, in če kritizira, naj kritizira pošteno!

Z ljudmi, ki se zbirajo sedaj okoli "Enakopravnosti" je ravno tako, in nobena, še tako velika laž, jim ni preumazana, samo če jo morejo porabiti proti svojim nasprotnikom. Resnice se bojijo, "kakor hudič križa"! Oni vedo, da jih resnica tepe, in jih bo tepla toliko časa, dokler ne dobijo svojega poguma in priznajo, da so naredili napako, ko so hoteli spraviti naše ljudi v republikansko olje. Toliko, kolikor se tiče "bolehave" gospé Enakopravnosti. Da je bolehava pravijo drugi, ki bolj poznajo njeno zdravje, kot ga poznam jaz.

Sedaj pa na "Obudy-jeve" laži. Naš narodnjak, ki ga je sram nositi materino ime, pravi: "Da je I. Cankar mrtev, nam je znano, če so pa Cankarjeva dela mrtva—no, če je temu tako, kdo pa je kriv? Ali ne morda tisti, ki vpijejo o delavski kulturi, pa jih ni, tisti, ki pravijo, da so za izobrazbo, pa jih ni, in tisti, ki kolektajo, da se ne potope, pa jih spet ni? Torej ostanemo samo bedaki!" — Če bi Obudy prečital Cankarja, bi dobil tam v njegovih delih odgovor, ki se glasi nekako tako-le: "Nekateri naši 'rodoljubi' so se vsedli na svoje zasluge in lavorike, in sedaj stokajo na njih, kakor bolnik na k—i!" Ravno tako je pri dramskem društvu I. C. zadnja leta, ker se vedno in vedno ponavlja isto stokanje, koliko vam je narod dolžan! Če ne verjamete, preglejte "E" zadnja leta. Narod je navadno vedno pravičen sodnik. Če nimate udeležbe pri svojih predstavah, vprašajte vedno sebe: "Kaj je vzrok, da ljudje ne pridejo na predstave?" Potem šele imate pravico se obrniti in vprašati v javnosti kaj je vzrok, da ljudje izostajajo, ko ste dobili odgovor na svoje lastno, sebi stavljeno vprašanje!

Kako so gozdovi govorili, tulili ali kričali na pikniku "kranjske-republikanske" Zarje, tisto veselje prepustim drage volje lažnjivcu Obudy-ju, da jih posluša, ker nisem tako sebičen, kot me hoče on (najbrž bo ona) prikazati. Torej imej svoje veselje, in ti nisem prav nič nevoščljiv zanj; ne tebi in ne tvoji "kranjsko-republikanski" kompaniji in Zarji. Živite, saj je svet velik, in je tudi za vas dosti prostora!

Nadalje pravi lažnjivec Obudy: "Slavo iščejo nekateri, ki ne bodo niti ficka nakolektali za uboge premogarje, kredit jim bo pa vseeno." — Lažnjivec Obudy meri sam po sebi čevelj. Misli, da ker so on in njegova kranjsko-republikanska kompanija iskali slave s svojo "župo," da jo potem išče vsak, ki deluje za kako dobrodelno akcijo. Kaj ne, lažnjivec Obudy, da je tako?

Nadalje pravi lažnjivec Obudy: "Hiša se je barvala, račun sto ur po 90c, to je $90.00. Barva posebej kupljena pri tujcu, ker slovenskih trgovcev ni, da bi imeli barvo, akoravno so delničarji in morebiti celo direktorji, ki imajo barvo. Bila je nekoliko dražja kot pri Slovencu, zato da je imel nekdo 25% profita." — Vem, da si je mislil lažnjivec Oobudy: "Pa sem ga h—a zopet enkrat, da bo imel zadosti." Da, hiša se je barvala in sem jo jaz barval, in za isto delo predložil račun, kar mislim, da sem ga opravičen. Laž je, lažnjivec Obudy, da se je barvo vzelo pri tujcu, in laž je, da je bila dražja, ker plačalo se jo je po tržni ceni, in nikdo ni imel nič profita, razun tistih, ki ga imajo vedno, to je: kapitalisti.

Nadalje pravi lažnjivec Obudy: "In potem pa še en galon in pol 'drajerja.' Ali ga ni bilo zadosti za deset hiš pobarvati? Hm, gotovo, ker za eno se ga potrebuje samo en pint." — Vem, da si je mislil lažnjivec Obudy: "Pa sem mu zopet eno prisolil; graftati je hotel, zato je naročil toliko drajerja!"

Laž je, da je zadosti en pint drajerja za hišo pobarvati! Lažnjivec Obudy, vedi, da za vsakih 100 funtov "white lead-a" je potreben en pint. Laž je, da sem ga naročil "en galon in pol." Naročil sem ga po pomoti "pol galona," ker v mislih sem imel dva pinta, pa ga je pripeljal dva kvorta, katerega sem izročil oskrbniku Doma vsega, kar ga je ostalo. Če se hoče kdo prepričati, se lahko vsak dan. Vem odkod vse to prihaja, in meni se lažnjivec Obudy smili, da nasede svojim poročevalcem. Da bo to prišlo v javnost, sem jaz vedel prej, kot sem začel barvati hišo.

Nadalje pravi lažnjivec Obudy: "Prav spodaj pa opazim union label št. 83. Torej voditelji soc. kluba ne vedo, kje je njihov organ. Za počt! Proletarec se imenuje, kateri potrebuje več pomoči kot A. D." Da, lažnjivec Obudy, tam je bilo tiskano, ampak je bilo podarjeno, kakor je bilo že pojasnjeno. Da pa nisem prej omenil, da je A. D. darovala nam vse tiskovine, je bil vzrok, ker sem vedel, da se bo nekdo vaših župarjev vjel na to, in obžalujem, da moraš ti lažnjivi Obudy biti tista žrtev!

Končno moram še čestitati listu "Enakopravnosti," ki ima tako zveste poročevalce, ki ji poročajo "pristne" in "izvirne" novice. Če bo šlo tako naprej bo "E" postala lahko glasilo ene skupine več, in to je: lahko postane glasilo lažnjivcev. Ker kaj takega, kot je napisal lažnjivec Obudy, bi ne sprejel noben pošten list, ki kaj drži na svoja načela, pa naj bodo tiste stranke, ki hočejo! Sicer pa dober tek, gospoda okoli "Enakopravnosti"!

Pozdravljeni vsi, od urednika glasila lažnjivcev pa tam doli do tiste gospe na 72. cesti, ki se sramuje svojega materinega imena, in se skriva za Obudyjem! Čestitam! Da ste mi zdravi do svidenja!

Ker se vas prav nič ne bojim, tukaj sem

Joseph Skuk.

PAJKOVA MREŽA

V teh vročih poletnih dnevih sem skoraj največ zunaj v prosti naravi. Najbolj me je zanimalo opazovanje, kako živijo in se gibljejo različne živalice in kako poletavajo nad bujnim poletnim cvetjem. Največjo pozornost mi je pa vedno vzbudil pajek z njegovo umetniško spleteno mrežo. S zanimanjem sem opazoval tega predrzneža, kako je čakal potuhnjeno v skrivališču, kot bi bil mrtev za ves svet okrog njega. Kadar je pa priletela muha, mušica ali druga žuželka, se je pajek naenkrat oživel. Žrtev, ki se je zapletla v njegovo mrežo, se je skušala rešiti, pa se je pri tem vedno bolj zapletala v mrežo. Pajek se ji je počasi bližal, jo napadal, in venomer opletal nesrečno žrtev z novo pajčevino. Žuželka skuša pajka napasti, toda predrzni ropar se spretno umakne. Končno se žrtev utrudi vsa onemogla, pajek se ji približa in ji izpije kri . . .

Ali ni naša človeška družba tudi podobna pajkovi mreži? Da, in še kako! Posebno v teh časih! Poglejmo okrog sebe "verižne trgovine," kako skrbno in umetno spletajo svoje mreže okrog nas. S kakim smehljajem nas vabijo in delajo reklamo, samo da nas zvabijo v svojo mrežo. Mislijo si: "Vam bomo že polagoma izpili kri!" Piker, krvoločen nasmeh bi lahko opazil na njih ustnih, ako bi jih natančneje opazoval. In zmagoslavno gledajo na svoje žrtve, katere so omrežili.

Tu imaš živo sliko pajkove mreže. Rojaki! Lahko se srajmujemo, kadarkoli nesemo bogatemu tujcu-verižniku naš krvavo prislužen denar. Zakaj bi pustili, da bi ta rejeni in predrzni pajek pil našo kri? Odgovorimo si: zakaj? Zakaj rajši ne podpremo svojega sobrata Slovenca, ki je z nami v sreči in nesreči. Bodimo eno samo slovensko drevo, katerega korenine naj bodo naši slovenski trgovci, deblo pa naša slovenska North American Trust banka. Ako bomo prilivali tem koreninam, ni strahu, da ne bi bilo to drevo vedno zeleno in sveže. Tujcu pa bo pretila propast, pobral bo šila in kopita in izginil iz naše srede, ves obupan, da ni mogel spraviti tega zavednega naroda v svoje mreže.

A. J.,
14701 Thomas Ave.

OD OVCE DO ODJEMALCA V TREH URAH

V neki tovarni v Leedsu pri Londonu, so dne 22. avgusta dosegli svojevrstni rekord. Ob 8:50 zjutraj so ostrigli pod nadzorstvom posebne komisije dvanajst ovac. V sedmih minutah je bila volna očiščena, pobarvana in poslana v tkalnico. V 80 minutah je bilo potrebno volneno blago izgotovljeno. Nato so vzeli odjemalcu mero, nakar je pričelo osem krojačev takoj z delom na njegovi obleki. Ob 12:27 popoldne je bil prišit na obleko zadnji gumb in izgotovljena obleka je bila izročena odjemalcu. Vsa ta procedura je trajala torej tri ure, 20 minut in 30 sekund. Pač svojevrsten rekord!"

Če verjamete al' pa ne.

Da se obračajo ljudje name za vsakovrstne nasvete, to še ni tako hudo, čeprav je dober svet drag, kakor so rekli na Menišiji, ampak jaz ne računam nič zanj, ker sem dober človek, dokler me svet ali nasvet nič ne stane. Ampak, da bi bil pa zato v tem oficu, da bi ure popravljal, tega pa ne in zapik. Saj mi morda ne boste verjeli, da bi bil kmalu dobil šaržo urmoharja pred par dnevi. Stvar se je zgodila takole:

V ofic pridejo Pirnatova mati z veliko stensko uro, me pokličejo k oknu in pravijo:

"Laušetova mama so rekli, da jim to uro namaži!"

"Kaaaj? Jaz naj uro namažem? Kaj sem jaz kakšen urmohar, ali kaj?"

"Ne vem, če si urmohar ali nisi, ampak mama so izrecno rekli: 'Pirnatovka, nesite to uro k Debevcu, naj jo namaže s kurjim peresom.' Pa sem jo prinesla k tebi, kakor so rekli," pripoveduje mati.

"Tukaj ste se pa zmotili. Na Laušetovem jardu stanuje nekdo, ki se tudi Debevc piše in ta vedno kaj mami Laušetovi popravi. Najbrže so mislili njega, ko so vam dali to šklepedro."

"O, ježeštana, saj bo menda reš," zajavkajo mati. "Uh, pa da ga grem tako polomit. Le kaj si boš mislil od mene?"

"Kaj si bom mislil, mati. Samo to je škoda, da niste ponudili ure v popravilo uredniku pri sosednji mizi, ker bi jo sedaj gotovo že pobirali po cesti. Še vesel sem, da imate tako zaupanje vame in ste mi prinesli celo uro popravit."

Torej, da veste, cenjene čitateljice, da ur jaz ne popravljam.

△

Jože Pograjc si je kupil nova očala. Rekel je da zato, ker je s prostimi očmi videl vedno samo dva kozarca pred seboj, sedaj bo pa tri.

△

Jaz sem do sedaj vedno mislil, da je Jože Durn, ki ima Variety trgovino v Collinwoodu, iz našega Krasa doma, sedaj pa vidim, da temu ni tako. Iz Kanade sta mi poslala kartico Mr. in Mrs. Cimperman iz Carl Ave., Cleveland, O. Kartica je bila dana na pošto v Hamilton, Ontario. Na razglednici je naslikan zelo lep park, in se pri vhodu bliščí lep napis: Dun-Durn park. Torej mora biti naš Durn od tam doma. Če ne verjame, naj se potrudi k meni, pa mu bom pokazal corpus delicti.

△

Jutri bodo pa Ribničanje razrivali po Noble, O. pri Gorišku. Kdor hoče slišati ribniški "bajs" in konjičke, ki . . . , naj pride na piknik. Saj bi še jaz šel, pa se jih bojim, ker je Tone Bobek rekel, da so mi Ribničani gorki, ker sem parkrat nekaj čečkal od njih. Bom pa bolj od strani gledal, krota.

△

"Ena špaga priletela na to mizo hrastovo," sem zapel včeraj, ko mi je prijatelj prinesel srčne pozdrave iz Owen, Wisconsin, od Mrs. Mary Kaučnik. Pa niso bili taki pozdravi, ki gredo skozi eno okno notri, skozi drugo pa ven. Nak, bili so taki pozdravi, ki gredo pri grlu notri, in . . . No, reči moram, da takega ne znamo mi kuhati v Clevelandu. Ali je iz koruze, ali je iz fig, če ni mar iz češpelj. Ko sem ga dal eno kapljico na jezik, me je zbodlo v levem ušesu, in ko sem spil vsega, je vsak las na glavi stavil predloge in proti predloge, ki pa, seveda, niso bili upoštevani.

△

Norec in pijanec imata enako idejo: prvi vedni trdi, da ni neumen, drugi pa vedno trdi, da ni pijan.

Vsak dan bolj se spoznavamo...

Tukajle bomo rekli eno besedo ali dve, ki se nam zde umestne. Morda bodo katerega zadele v živo, toda bo gotovo v njegovo korist, ako se bo ravnal v bodoče tako, kakor pišemo in svetujemo.

Že celih enajst let pišemo: rojaki, ki imate denar, dajte ga spraviti v slovensko, "North American Trust banko, ki je edina in najmočnejša slovenska banka v Zedinjenih državah! Pisali smo to, ker smo vedeli, kaj je prav za naše ljudi, ker smo vedeli, komu lahko zaupamo, ker smo poznali može, ki vodijo našo slovensko banko, vsi od prvega do zadnjega skrbni in dobri gospodarji, ne samo za svoje imetje, ampak še toliko bolj za denar, katerega jim je zaupal narod v shranitev.

Pisali smo in vabili, imeli smo kampanje. Lahko rečemo, da nismo zastonj pisali, da nismo zastonj klicali skupaj, da postanejo vlagatelji našega najmočnejšega denarnega zavoda, naše banke. Odzvali so se ljudje iz vseh krajev Zedinjenih držav, celo iz Kanade ima naša banka svoje vlagatelje. Kljub temu pa jih je bilo in jih je še nekaj, ki še vedno rajši zaupajo tujcem, kot domačinom in— danes jim je ta nezaupnost v veliko škodo.

Kar se tiče vašega denarja v dobrih časih, je nazadnje vseeno, kjer ga vložite, namreč kar se tiče varnosti. Toda, kadar pridejo časi, kot jih imamo sedaj, takrat se pa pokaže, katera banka je varna, če ste prav ravnali ali ne, ko se niste priklopili tisočim, ki so postali vlagatelji na slovenski North American Trust banki. Šele v takih časih, kot jih imamo danes, se je pokazalo, kako prav smo imeli, ko smo pisali: vložite svoje prihranke v slovensko banko. Naša North American Trust banka ni bila samo trdna v dobrih časih, ampak je ravno tako trdna danes, solidna in zmožna plačevati vse svoje obveznosti. Torej vsi tisti, ki so zaupali svoje prihranke slovenski North American Trust banki, lahko danes brez skrbi zaspijo, v trdnem prepričanju, da je njihov denar bolj varno shranjen, kot bi ga imeli pri sebi doma.

Prijatelj V. H. nam je ravno včeraj pisal, da je v Warren, O., zaprla neka banka svoja vrata, kjer je imelo mnogo naših rojakov svoj denar. Warren, O., ni tako daleč od Clevelanda in lahko bi pošiljali rojaki svoje prihranke na našo banko, pa bi ne bili danes v skrbeh za svoj trdo prisluženi denar. Če to lahko delajo rojaki iz raznih držav po Ameriki, zakaj bi pa iz bližnjih naselbin ne.

Pred par leti smo imeli kampanjo za bančne vloge med rojaki v Barbertonu. Kampanja se je sijajno obnesla, preko $40,000 novih vlog je prišlo iz tega mesta v našo slovensko banko in ta denar je še danes tukaj. Rojaki v Barbertonu so jako veseli in zadovoljni, ker imajo svoje prihranke shranjene na varni in solidni banki, kakor se vedno izražajo, kadar pride kateri v Cleveland.

Včeraj nam je potožil rojak, ki dolguje na prvo vknjižbo denar neki ameriški banki. Rojak potrebuje denar in je šel na banko, da bi mu vknjižbo zvišala, toda banka pravi, da v teh časih ne da nobenega denarja. Torej tako! Dober jim je bil naš denar v dobrih časih, klanjali so se vam in vam stiskali roke, dokler ste nosili denar v banko, kadar ste pa v potrebi, vas pa ne poznajo. Vidite, to je vselej tako s tujci, pa naj bo v tem ali onem oziru. Poznajo vas le, dokler imate kaj denarja, kadar ga pa rabite, vam pa obrnejo hrbet.

Nekateri so godrnjali, ko so vse clevelandske banke znižale obrestno mero na 3%. Imele so dober vzrok, in eden prvih je bil, **varnost denarja vlagateljev.** Vsaka dobra banka mora absolutno gledati na to, da je denar vlagateljev varen, in da ga lahko vlagatelj dobi ob vsakem času, kadar ga potrebuje. Kaj vam pomagajo visoke obresti, če pa ne veste, ali je vaš denar varno naložen ali ne, in če ga lahko vzamete iz banke, kadar ga potrebujete. In ker danes ni dober trg za investacije, naj bo to v zemljiščih ali bondih, banke ne investirajo denarja vlagateljev, da bi zaslužile kaj dosti več, kot pa plačajo obresti svojim vložnikom, zato ga vlagajo na majhen in varen zaslužek, kjer ne morejo izgubiti nobenega centa. Če pa banke ne morejo zaslužiti, tudi ne morejo plačati velike obrestne mere, ampak zato je pa tudi denar vlagateljev pri njih absolutno varen. Tako je pri vseh velikih clevelandskih bankah, tako je pri slovenski North American Trust banki. In vsled te silne previdnosti, clevelandske banke tudi najbolj trdno stoje danes izmed vseh ameriških bank po Zedinjenih državah. To je fakt in pripoznana resnica.

Drugič, zakaj so banke znižale obrestno mero, je ta, ker bodo morale odslej plačevati dve tisočinki davka na vse vloge svojih vlagateljev. Odslej ne bo treba nobenemu posamezniku plačevati davka na državo od svoje gotovine, in mu tudi ne bo treba povedati, koliko ima denarja, ker bo to banka plačevala. Banki sicer ni treba plačati tega davka od vsake posamezne vloge, ampak kar skupno od vseh hranilnih vlog, kolikoršno vsoto te znesejo. S tem je odvzeta vsaka skrb vlagateljem: jim ni treba povedati, če imajo ali koliko imajo na banki. Zato so pa bile banke sedaj prisiljene znižati obrestno mero za nadoločen čas.

V teh časih, kot jih imamo danes, bo vsak skrben gospodar rekel, da ni toliko vprašanje: koliko bo dobil obresti, ampak kako varno je njegov denar spravljen. To je danes glavno vprašanje. In eden tistih varnih zavodov, kjer je vaš denar absolutno varno shranjen, je vaša slovenska, North American Trust banka v Clevelandu, ki gospodari tako, da ima kljub tem slabim časom še vedno vrata odprta in da lahko plačuje svoje obveznosti vsak čas. Ta slovenska banka se je preizkusila v teh slabih časih, zatorej ni nobenega vzroka, da he bi prišli kot vlagatelji tudi tisti, ki še niso do danes. Če boste vi poznali banko v dobrih časih, bo tudi banka vas poznala, kadar boste kaj od nje potrebovali.

Zadnja kmečka vojska

ZGODOVINSKA POVEST
IZ LETA 1578

(Spisal Avgust Šenoa iz Hrv. Poslov. L. J.)

"Dalje! Dalje!"

"Nastal je hrup in vpitje v skupščini; šumelo je, hrumelo, ploskalo se je, žvenketalo s sabljami, grozilo s pestmi. Ban prebledi, notar obmolkne. Ban zamahne z roko. Umirilo se je in notar čita, da je kralj odredil, naj se zaradi zločina kaznuje podban in vsi tovariši, a komaj da je izustil te besede, se je vzdignil ban in zaklical glasno: "Ker je podban po kraljevi volji odstavljen, si izberimo novega! Hočete?" "Volimo!" je zagrmel Tahi. "Volimo!" so vpili njegovi sosedje. "Ne!" zakričim jaz, da so mi skoro počila prsa, napraviti smo hoteli hrup — a Jakob Pogledič dvigne klobuk in zakriči: "Volimo! Vivat banus!"

"Proč z Gregorijancem!" In vsa druhal njegovih kmetov je zagrmela naenkrat: "Vivat banus! Proč z Gregorijancem!" V meni je zastala kri, Stepko je hotel potegniti sabljo, Vurnovič je pobledel na smrt in prijel Poglediča za prsa. Izdali so nas, propadli smo in kakor nevihta je zatulilo nad našimi glavami besno kričanje, in v tem tesnem vrenju se je obrnil proti nam oni vražji obraz susjedskega trinoga in uprlo se je v nas z višine s peklenskim pogledom ono črno kačje oko Helene Tahove. Skočim na klop in hočem govoriti. Pogledič mahne z roko in "Doli!" zatuli druhal. Kerečenj skoči pred bana, dvigajoč, pesti, a ta zakliče: "Hočete Ivana Forčiča za podbana?" "Hočemo!" zatuli skupščina, in Keglevići vzdignejo Forčiča na ramena. "Vivat Forčič!" zagrme kmetje na znamenje Pogledičevo, in Forčič je sedel na Vaše mesto. — — "Mir!" se zasliši v tem trenutku glas, ki je vsakomur segel do srca; bled, drhteč je stopil ta moj pristaš Vurnovič pred bana, bled, kakor da je ležal v grobu; oči se mu razširijo kakor dva razbeljena obroča in udaril je s sabljo po mizi. "Mir, velim jaz, hrvaški plemič, katerega svobodni glas se ne trese zaradi Vaše besnosti. Vi ste nalagali kralja, izsilili od njega pismo zamolčali ste mu razbojništvo, s katerim je oropal Tahi ubogo vdovo, prevarili ste neuko plemstvo, podkupili ste jih, onečastili ste zlati venec pravice z rjo, Vi zločinci zakrivate svoja zlodejstva s škrlatim plaščem, a jaz, prosti plemič, ugovarjam proti temu nasilstvu in proti tej zlobi, proti goljufiji in hudobnosti. Ne bojte se, ne bo zamahnila sedaj ta sablja na vas, ker sem jo nabrusil za Turčina, ker sedaj kliče domovina; a gorje vam, kadar potolčemo Turčina! Uničili ste plemenito srce starega Hrvata, uničili družinsko srečo, oropali vdovo! Gorje vam!" Tako je govoril Vurnovič. A ban se je vzdignil, napol opirajoč se z rokama ob mizo in zrl srpo v junaškega plemiča; tresel se je po vsem životu, od jeze mu je zastala beseda. Tahi zardi do vrh glave, beli lasje so se mu pleti kakor griva, besen je skočil na stol in zavpil: "Dol z Vurnovičem! Mi smo gospodarji! Jaz sem zmagal! Vaši Uršuli bom dal v roke beraško palico!" "Bog te bo sodil, trinog!" odvrne naš prijatelj. V tem trenutku se zabliščе nad njegovo glavo sablje, on pa se je umaknil k nam in naša četa je odšla, mahajoč okoli sebe s sabljami iz skupščine in — tukaj smo! Oh, plemeniti gospod! Zakaj Vam moram to pripovedovati, zakaj sem moral doživeti ta dan — — —"

Vsi molče. Na klopi sedi Uršula. Glavo je prislonila na zid, prsi se ji vzdigajo, usta ima napol odprta, oči se ji kar vrte od nemira. Anka se opira s sklonjeno glavo z eno roko ob mizo, z drugo pa se grabi za srce, Kerečenj grize molče brke, ostali stoje, kakor da so okameneli; samo Ambrož je miren. Pristopi k Vurnoviču, poda mu roko in reče:

"Hvala ti, prijatelj!"

"Oprosti," se vrže Vurnovič plakajoč Ambrožu na prsa, "prevarila sta tudi mene moja brata. Tajno podkupovanje Alapičevo je zapeljalo neuki narod; odpusti meni in narodu."

V tem trenutku se odpro vrata. V sobo stovi novi podnotar kraljevine, Ivan Petričevič, se prikloni hladno in izroči Ambrožu in tudi Uršuli pismo.

"Te dvoje pisem pošilja kraljeva svetlost podbanu," in poklonivši se odide.

Vsi so gledali začudeno. Ambrož odpre pisma in začne čitati drhteč: "Nos Maximilianus — — čujte!" se nasmehne s krohotom, "kralj kliče mene, Uršulo in njene zete pred sodbo zaradi zločina veleizdaje in razžaljenja Veličanstva; vi, gospa Uršula, pa morate po njegovi zapovedi vrniti Tahu celo posestvo."

"Nikdar!" skoči žena na noge.

"Morate — — za sedaj," reče Ambrož, "kralj to zapoveduje."

"Veleizdajice!" zavpijejo vsi s strahom in se vstopijo okoli starca. A kakor skala sredi razburkanega morja vzdigne Ambrož glavo ter drži v pesti zmečkano pismo proti solncu, ki je sijalo skozi okno, in reče svečano:

"Oj solnce, ki siješ na pravične in krivične, preberi to pismo, poglej v moje srce in mrkni! Umirite se, otroci! Nehal sem biti podban, sedaj sem advokat, brat postavodajavca Pavla Gregorijanca. Na mojo vero, kralj sam bo raztrgal to svoje pismo!"

* * *

Tretji dan po sv. Jakobu je zasel Tahi posestvi Susjed in Stubico; od strahu in groze je zatrepetal celj kralj, ker je grozovitež vzkliknil: "Ej, sedaj sem jaz vaš gospodar!"

(Dalje prihodnjič)

KAKO SE IMAJO NAŠI V COLLINWOODU

V nedeljo popoldne so se prvaki v balincanju zopet udarili na dvorišču Slovenskega Doma na Holmes Ave. Rezultat je bil, da je prvenstvo odnesel Anton Dolgan, Anton Avcin in Joseph Barbish. Tekma se je pričela točno ob eni uri popoldne na dobro urejenih kegljiščih. V boj za razpisane nagrade se je spustilo 24 dobrih balincarjev, ki so med seboj igrali za prvenstvo, da potem odigrajo odločilno igro med prejšnjimi prvaki od Slovenskega Delavskega Doma. Predzadnja partija v igranju je odločila, da nastopijo v igri proti starim prvakom sledeči: Anton Tomažič, Anton Maurich in Math Baraga. Očividci so tem prisodili, da bodo z lahkoto pridobili zmago nad starimi prvaki in ponosno odnesli slavo zmage.

Kmalu po sedmi uri se je pričela odločilna bitka treh partij, katere so imele odločiti zmago. Na eni strani Dolgan, Avcin in Barbish, na drugi strani Tomažič, Maurich in Baraga, vsi polni upanja na zmago. Sreča je bila naklonjena starim prvakom. Prva partija je bila odigrana 14:21 in tudi druga v prid prvim 11:21. Proglasilo se je za prvake prvega razreda Anton Dolgana, Anton Avcina Jos. Barbisha. V drugi razred prvakov in nagrad so bili prijavljeni: Anton Tomažič, Anton Maurich in Math Baraga. Tretje nagrade so bili deležni: J. Čabron, Louis Opara in Feliks Kalin. Prva nagrada je bila $15, druga $10 in tretja $5.

Balincarji so si po zmagi hladili žejna grla v spodnjih prostorih Doma in eden drugemu odkrivali balincarsko umetnost. Baraga je Dolganovi skupini v brke povedal, da če bi se igralo na kegljišču št. 2 in če bi ne bila njegova skupina utrujena po šesturnem balinanju, da bi jih bili pošteno nasekali in odvzeli prvenstvo, ali pa bi jim bili vsaj tesno za petami. Dolgan si teh pripomb ni vzel k srcu, ampak je smehljaje odgovoril, da je on in njegova skupina za letos nepremagljiva. Zmago so pridno zalili in se ločili kot najboljši prijatelji.

Tekmi je prisostvovalo okrog 350 gledalcev, med njimi tudi ženski spol. Razpoloženje je bilo imenitno. Tu in tam se je igralce spodbujalo k igri v šaljivem tonu, kar je dalo prizoru veselo lice. Na tekmi je bila zastopana vzhodna in južna stran Collinwooda, St. Clair in Euclid. Mr. Pušnar iz Euclida je pripeljal svoje dobre igralce, toda je kmalu izprevidel, da je na tekmi precej trd oreh za streti, kateremu je moral pred zmago podleči.

Vprašal sem Anton Dolgana, kako se mu je dopadlo pri tekmi. Izrazil se je jako laskavo nad lepim redom in prijaznostjo tekmovalcev od strani Slovenskega Doma na Holmes Ave. in pripomnil, da želi med temi rojaki še velikokrat balincati. Povdarjal je, da mora izraziti vso pohvalo direktoriju Slovenskega Doma za lepo aranžirano igro. S to igro in zadnjim skupnim piknikom je pozabljen star nesporazum in želja ene kot druge strani je: skupno deovati za procvit narodne ideje.

Zdi se mi to lepo in več takih obojestranskih nastopov lahko koristi narodnima inštitucijama in masi, katera je v njih zainteresirana. V slogi je moč, in v moči so uspehi gotovi. Borba je enotna in čemu naj bi ne bil cilj solidaren? Proč enkrat za vselej z sebičnostjo, ker lastni narodni obstanek nas kliče v enotno fronto.

Pred nekaj dnevi je bil v družini Frank Kovača, stanujočega na 725 E. 156. cesti vesel dogodek, ker so vile rojenice pustile pri hiši zalo hčerko, ki je dobila ime Margareta. Starejša hčerka je s tem dobila sestrico, Mr. in Mrs. Kovač pa ljubeznivo in zdravo dete.

Mr. Frank Kovač je družabnik Leo Kauška, kemične čistilnice za obleko na Saranac Rd. Mrs. Kovač je hčerka ugledne A. Lavricheve družine, 15717 Saranac Rd. Obe družini sta naročeni na naš list. Iskrene čestitke!

Po opravkih sem stopil v rezidenco Mr. Ivančiča na 789 Alhambra Rd. in se pri vhodu močno začudil nad rastočim bršlinom, ki raste iz kota v kot po stenah in stropu, lepo razpredžen v zaprti stekleni verandi. Sedla sva z Mr. Ivančičem v to prijetno senco. Zdelo se mi je, kot bi sedel pod vinsko trto, kateri manjka grozdje. V zelenem podstrešnem gaju, ki daje tudi pozimi lice pomladi, vise od stropa kletke s kanarčki, ki žvrgole sladke pesmice. Lepo rastoče in skrbno negovane rože stoje na steklenih oknih in vsipljejo cvetje naokrog.

Mr. Ivančič je vodil svoječasno v lastnih prostorih na Saranac Rd. grocerijo in se vsled bolezni umaknil pred nekaj leti v pokoj, da okreva. Rodil se je v Beli cerkvi pri Novem mestu in se izučil v trgovini še v stari domovini. Pred prihodom v Ameriko je bil šest let trgovski sotrudnik v Trstu, kjer si je pridobil mnogo izkušnje in se tudi priučil italijanskemu jeziku. Pred 27. leti je dospel v Ameriko in je delal v trgovini Mr. Prijatelja na St. Clair Ave. in 40. cesta. Kmalu se je pa osamosvojil in je pred 25. leti odprl grocerijo in mesnico na Saranac Rd.

Kmalu si je pridobil velik krog odjemalcev in je uspešno trgoval med našimi rojaki. Ustvaril si je potom pridnih rok dobro eksistenco. Trdo delo mu je prineslo slabe posledice na zdravju, in moral se je umakniti iz trgovine, ki ga še vedno veseli, toda mu zdravje ne dopušča.

Mr. Ivančič je prijaznega in vljudnega nastopa. Vedno je pripravljen povedati kako dovtipno, kar ga dela jako simpatičnega in družabnega rojaka. Njegova ljubezniva ženica mu z mehko besedo stoji vedno na strani in harmonično vrača humor za humor.

Mr. Ivančič je direktor slovenske North American Trust banke in član več slovenskih organizacij. Nepretrgoma 23 let je že naročen na Ameriško Domovino, njegova žena je pa že čitateljica našega lista od njegove prve izdaje. Oba imata naš list zelo rada in se želo laskavo izražata o njem in njegovi podučljivi vsebini.

Joško Penko,
zastopnik "A. D."

TEKMA BALINCARJEV VELIK USPEH

Tekma balincarjev zadnjo nedeljo na dvorišču Slovenskega Doma na Holmes Ave. je bila velik uspeh. Ker je že neki drugi dopisnik opisal potek igre, tega jaz ne bom opisaval. Omenim naj samo, da prva in druga nagrada sta šli samo zato, da se nekoliko razveseli neutrudljive gledalce po igri v domovi kleti. Tretja nagrada pa je šla direktno v blagajno Doma. Prav lepa hvala vsem, ki so se udeležili te balincarske prireditve. Najlepše pa se moram zahvaliti vsem trem, ki so dobili nagrade, katere so takoj na mestu potrošili za napredek Slovenskega Doma na Holmes Ave. Upamo, da se bo še kaka taka tekma ponovila. Direktorij Slovenskega Doma se na vse načine trudi, da bi se še kaj napravilo za zimsko sezono. Do definitivnega zaključka se še ni prišlo, toda upati je, da se bo nekaj sklenilo na prihodnjem sestanku.

Pozdrav vsem skupaj!

Direktor.

DNEVNE VESTI

Trije kaznenci ubiti v državnih zaporih

Marquette, Mich., 27. avgusta.—Več ujetnikov je hotelo danes pobegniti iz tukajšnih državnih zaporov. Pri tem so ubili enega jetniškega zdravnika in dva stražnika ranili. Trije jetniki so potem, ko so se zabarikadirali v jetniški delavnici, povzročili samomor.

Verižne trgovine so začele kupovati farme

New York, 28. avgusta. Vodstvo verižnih trgovin naznanja, da bodo kompanije začele kupovati farme na debelo, kjer bodo proizvajale poljske pridelke za svoje trgovine. Nakupovalci se že nahajajo na deželi, kjer bodo kupili več stotisoč akrov zemlje.

Za dva bušlja breskev se lahko poročite

Henderson, Kentucky, 28. avgusta. George Bugg in Mary Fervor sta bila danes tu poročena. Ker nista imela denar, sta dala mirovnemu sodniku dva bušlja breskev v plačilo, kar je sodnik vzel in par poročil.

Okraj je presiroten, da bi imel sirotišnico

Benton, Illinois, 28. avgusta. Franklin okraj se nahaja v takih denarnih stiskah, da bodo morali zapreti — sirotišnico. 40 starčkov se nahaja v zavodu, katere bodo morali poslati na cesto.

MALI OGLASI

Zahvala

Na prijazni farmi Mr. in Mrs. Anton Leopold se je vršila 23. avgusta poslovilna party v počast Mr. in Mrs. John Turk. Oba bi se rada zahvalila vsem prijateljem, ki so bili navzoči in pripomogli k velikemu uspehu. Rada bi se tudi zahvalila vsem za mnoga in krasna darila. Mr. in Mrs. John Turk sta odpotovala iz farm in se zopet nahajata v mestu.

Vabilo

na izvanredno sejo podružnice št. 25, Slovenske ženske Zveze, ki se vrši v pondeljek 31. avgusta v navadnih prostorih. Zadeva je zelo važna. Pridite vse, da se ne bo potem kaj oporekalo. Pozdrav, Mary Otoničar, tajnica, 1110 E. 66th St. (205)

Zahvala

Prav lepo se zahvalim vsem obiskovalcem, ki so me obiskovali, ko sem ležal bolan v bolnišnici radi poškodb, ki sem jih dobil v tovarni. Posebno se zahvalim družini Savnik, Jernej in Stanley Bohinc in gospica Pavlič za tako lepe cvetlice. Bog jim plačaj! — John Hribar, 1213 E. 71st St.

Stanovanje se odda

obstoječe iz 5 sob, vse moderno in na novo papirano; spodaj ali zgorej. Vprašajte na 558 E. 140th Louis Bergich. (206)

V najem

se da dvoje stanovanj, vsako po štiri sobe, spodaj. 1168 E. 60th St.

Išče se

dekle za splošna hišna dela. Pokličite Yellowstone 1693-R.

Nove peči!

Dobil sem pravkar krasne nove Grand peči, katere bom prodajal prav poceni. Imam tudi par peči v zalogi, ki so bile za razkazovanje, te dobite prav po nizki ceni. V zalogi imam tudi prav dobre in trpežne pralne stroje, Appex po imenu. Oglasite se in oglejte si jih pri

Louis Zdešar
687 E. 200th St.
Tel. KEnmore 0403-W.
(205)

Iščem

dvoje opremljenih sob. Vprašajte na 6218 St. Clair Ave. (206)

V najem

se da pet lepih, čistih in velikih sob, toilet, elektrika, posebna klet, velik jard. Rent je $22.00 na mesec. 7002 Becker Ave. med Superior in St. Clair Ave., blizu 71. ceste. Ključ je zgorej pri Mr. F. Kos. Tel. EDdy 7612-R. (205)

Naznanilo preselitve

Vsem cenjenim prijateljem in odjemalcem naznanjam, da sem preselil svojo delavnico avtomobilskih baterij iz 1123 E. 74th St., na vogal 61. ceste in St. Clair Ave., zadaj za lekarno, vhod iz 61. ceste. Popravljam pokvarjene baterije vseh izdelkov in prodajam tudi nove "Willard" baterije. Se priporočam.

Joseph Žnidaršič
St. Clair Ave. vogal 61. cesta.
Tel. HEnderson 0796.
(205)

V najem

se da štiri sobe, cena samo $16 na mesec. Vprašajte na 1011 E. 64th St. (x201)

Proda se

dobro ohranjeno pohištvo za obednico, po zelo nizki ceni. Vprašati je na 830 E. 185th St. Tel. KEnmore 3425. (205)

Stanovanje

obstoječe iz 5 sob se da v najem. Kopališče, klet za pranje, po jako nizki ceni. 1126 E. 68th St. (205)

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe, zgorej, zadaj. Klet za pranje, podstrešje. Cena samo $19.00 na mesec. Zidana garaža za $4.00 na mesec. Nahaja se na 1128 E. 63rd St. Vprašajte na 1139 Norwood Rd. (204)

Zamenjam

mojo farmo, z živino in orodjem, za hišo za eno družino ali za dve. Oglasite se na 401 Ulmer Bldg. (204)

Dvoje stanovanj

se da v najem, vsako po štiri sobe, eno je v drugem nadstropju, $18.00 na mesec, drugo je v tretjem nadstropju, $12.00 na mesec. Kopališče, velika klet, vse na novo urejeno. Velika klet za pranje, dvorišče, porč. Vprašajte na 1011 E. 70th St. (204)

V najem

se da stanovanje, štiri sobe, pred kratkim prenovljeno. Rent samo $15.00 na mesec. 1167 E. 58th St. zadaj. (207)

Lepo posestvo

naprodaj, 25 johov veliko. Na posestvu se lahko redi 12 glav živine. Ima zidano, s slamo krito hišo, veliko gospodarsko poslopje in hlev ter kozolec na šest štantov. Približno je osem johov travnikov in vinograda in osem johov mladega gozda, poleg lepega sadovnjaka. Studenec je pri hiši. Vse skupaj se takoj proda za 130,000 dinarjev. Pišite na Ivan Perc, gostilničar, Sevnica št. 107, Dravska Banovina, Jugoslavija.

(Aug. 25. 27. 29.)

Štiri sobe

spodaj, se dajo v najem. Vprašajte na 1017 E. 62nd St.

(Aug. 25. 27. 29.)

DOBER PREMOG!
Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD
Stari Cimpermanovi prostori
HEnderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

BLASCO IBANEZ

Za čast in ljubezen

ZA "AMERIŠKO DOMOVINO" PREVEL A. ŠABEC

Vse moštvo na parniku je zrlo s krova na periskop podmorskega čolna. Tedaj je prihitel na krov tretji oficir, skoro neoblečen, ki se je pravkar zbudil in planil iz postelje. Karagol je stal pred kuhinjo ter si z dlanjo zasenčeval oči, da bi bolje videl.

"Vidim ga, vidim ga . . . Ah, razbojniki! Krivoverci!"

Ferragut, ki je napeto opazoval periskop podmorskega čolna, nenadoma opazi, kako postaja njegova cev vse debeleja in višja, in ni trajalo dolgo, ko se prične dvigati iz vode podmornikov trup, na katerim je plapolala zastava, katero je Ulisej takoj prepoznal.

"Zdaj nas bodo napadli s topovskimi streli!" je kriknil Ferragut Antoniju. "Sedaj nič več ne pomaga voziti v krivljati črti, temveč naravnost naprej."

Drugi oficir je takoj storil po povelju. Pod močnim pogonom strojev se je ves parnik stresel. Rilec parnika je z vedno večjo brzino sekal valove pred seboj. Podmornik je začel zaostajati. Plul je na površini z vso svojo brzino, toda Mare Nostrum je bil še hitrejši in razdalja med njima je postajala vedno večja.

"Streljajo!" je rekel Feragut, ki je opazoval podmornik skozi daljnogled.

V naslednjem hipu je udarila topovska krogla pred parnikom v vodo, ki je brizgnila v visokem, penastem stolpu v zrak.

Nato so začele padati okoli parnika nadaljne granate. Nenadoma se je parnik stresel.

"Nič ni!" je zaklical kapetan, ki se je nagnil daleč preko ograje ter pogledal navzdol, da bi bolje videl trup svojega parnika. "Granata je udarila v krmo! Drži dobro, Antonio!"

Drugi oficir je krčevito držal krmilo, medtem pa se od časa do časa oziral, da vidi, kolikšna je razdalja med parnikom in podmorskim čolnom. In vsakokrat, kadar je nova granata udarila v valovje, je zaklical Ferragutu:

"Lezi, Ulisej! Vsak hip bo udarila granata na poveljniški most!"

Ferragut pa se ni brigal za njegovo svarjenje, temveč je drvel po mostiču gor in dol ter preklinjal svoj položaj, v katerem ni mogel odgovoriti na napad.

"Prokleto, nikoli več me ne bodo zalotili tako neoboroženega! Drugikrat se bodo manj zabavali, ko me bodo preganjali!"

Naslednja granata je udarila na krov.

"Samo da ni udarila v stroje!" je pomislil kapetan.

Nato je udarilo še nekaj granat v vodo, toda padale so vedno dalje od parnika. Mare Nostrum je bil zdaj izven območja podmornikovih strelov, toda s podmornika so še vedno besno streljali za njim. Končno je streljanje prenehalo in tudi podmornik je izginil.

"Ne, to se ne sme nikoli več dogoditi!" si je ponovil kapetan. "Drugikrat me ne bodo tako nekaznovano napadli!"

Tedaj pa mu zablisne v glavi misel, da je veljal ta napad njemu, Feragutu. Na straneh njegovega parnika so bile naslikane španske barve, in poleg tega je na prvi topovski strel tretji oficir izobesil špansko zastavo, vendar oni na podmorniku niso prenehali s streljanjem. Bilo je očividno, da so ga hoteli na vsak način potopiti.

Ko so dospeli v luko, je šel Ferragut nekolikokrat na kopno, končno pa je nekega dne dejal Antoniju:

"Zdaj nekaj snujem, kar bo vse zadovoljilo. V nekoliko dneh bom odločil o svoji bodočnosti."

Nato je nekaj dni preživel na kopnem. Med tem je prišel dvakrat na parnik z nekaterimi gospodi, ki so ladjo natančno pregledali.

"Najbrže namerava prodati parnik," si je mislil Antonio.

In kmalu nato je rekel Ferragut svojemu drugemu oficirju:

"Zdaj bomo odpluli v Brest; to bo naše zadnje potovanje."

In parnik je odplul brez tovora, kakor da gre na kako posebno misijo.

Zadnje potovanje! . . . Antonjo se je divil brodu, kakor da ga gleda zdaj prvikrat. Kakor ljubimec je žalostno pričakoval čas razstanka.

Nikdar ni bil Antonio še tako delaven in čuječ, kakor na tem potovanju. Po cele dni je prebil na krovu ter pazno motril morje, da-li ne ugleda kje periskop. Sporazumno z Ulisejem je krenil parnik po manj plovbenih potih.

Končno so dospeli v Brest, kjer je šel kapetan takoj na kopno, dočim, je Antonio nestrpno pričakoval na parniku njegovega povratka. Za časa potovanja je bilo vse, kar je izvedel Antonio od kapetana, to, da bo to zadnje potovanje. Bog ve, kdo bo novi lastnik Mare Nostruma?

Nekega deževnega večera je Ulisej, ki se je pravkar vrnil s kopnega, poslal po Antonija.

V mračni luki so se zibali navalovih brze oklopne križarke; iz njihovih dimnikov se je valil gost dim.

Ko je Antonio stopil v salon in ugledal Ferragutov obraz, si je bil takoj najasnem, da je zdaj počil trenutek, ko bo izvedel resnico.

Izogibajoč se pogledom svojega oficirja, je Ferragut lakonsko dejal:

"Parnik sem prodal Francozom . . . sijajna in naglo sklenjena kupčija: petnajst sto frankov za tono, kar znese štiri in pol milijona frankov."

In spomnivši se, da je od pričetka vojne zaslužil s parnikom dva milijona in pol, je kapetan pripomnil:

"Zdaj kar plavam v denarju."

To je izrekel žalostno, kakor bi mu bilo žal časov, ko se je še bavil samo z majhnimi posli in ko mu je še sin živel. Čemu mu naj bo poslej vse bogastvo? Niti on, niti njegova žena ne moreta niti za trenutek izkoristiti preteklosti.

Da bi sebi, kakor tudi Antoniu prihranil žalost slovesa, se je trudil, da bi govoril v zapovedovalnem tonu:

"Jutri," je rekel, "pridejo Francozi, da prevzamejo parnik. Ti lahko odideš, kadar hočeš, in čimprej, tem bolje."

Ob teh besedah mu je na karti pokazal pravec za povratek.

"Evo Brest . . . Od tu pojdeš v Bordeaux; iz Bordeauxa do španske meje; ko boš enkrat tam, pojdi v Barcelono ali pa v Madrid, iz Madrida pa v Valencijo."

Drugi oficir je molče zrl na karto ter si gladil brado. Zatem pa je dvignil svoje zveste oči in jih uprl v Uliseja:

"Pa ti?" je vprašal.

"Jaz ostanem. Kapetan "Mare Nostruma" se proda skupaj s svojim brodom."

Antonio je naredil bolno gesto. Izprva je mislil, da se ga hoče Ferragut, nezadovoljen z njegovo službo, iznebiti. Toda kapetan se je požuril, da mu je vse pojasnil. Pripadajoč nevtralni deželi, Mare Nostrum ni mogel biti prodan, dokler traja vojna, nobeni državi, ki je v vojni. Zato ga je odstopil pod pogoji, pod katerimi ni potrebno, da se premeni zastavo. In dasi ni zdaj več lastnik parobroda, je vendar še njegov kapetan, in parnik bo, dokler ostane on na krovu, še nadalje ostal španski, kakor je bil dozdaj.

"Nu, če je tako, čemu pa naj jaz odidem?" je vprašal z drhtečim glasom Antonio.

"Poslej bomo pluli oboroženi," je rekel Ferargut. "Zaradi tega sem ga tudi največ prodal. Na krovu bomo imeli top, brezžični brzojav in posadka bo obstojala iz mornarjev-rezervistov, tako da bomo imeli vse, kar je potrebno za obrambo. Prevažali bomo vojni materijal, kakor prej, toda če se bo zdaj spet pokazal sovražnik, bo imel z nami opravka."

"Pa ne bi mogel tudi jaz iti s teboj?" je vprašal drugi oficir.

"Ne, ti imaš družino, ki te potrebuje. Ti ne pripadaš deželi, ki se nahaja v vojni in nimaš nikogar, ki bi ga moral maščevati. Od vse naše posadke ostanem jaz edini na parniku, vsi drugi odidete. Jaz imam razlog, da stavljam svoje življenje na kocko, ne morem pa sprejeti nase odgovornosti, da vas pritegnem v to svojo zadnjo pustolovščino."

PODROBNOSTI O VELIKEM POŽARU PRI BLOKAH

Bloke, 12. avgusta.

Včeraj, dne 11. avgusta, zvečer nekako ob 9, torej približno istočasno kakor v Nadlesku, je izbruhnil silen požar v lepi vasici pri Fari. Še preden smo se dobro zavedli, je bil Veselov skedenj kar ves v ognju. Mogočni plameni in ognjeni zublji so vas prehitro razsvetili, in z grozo smo gledali, kako se širi ogenj na bližnja poslopja. Plat zvona se je mešal s sireno parne žage g. Milana Modica — in je oznanjal žalostno vest o hudi nesreči. Skoro do mala vsa župnja je pridrla na lice mesta — saj smo prestrašeni itak po nesrečah, ki jih je zadnje čase plat zvona javljal. Pa je bil tudi skrajni čas. Ogenj je popolnoma uničil Veselov skedenj in hlev, upepelil je Kljunovo hišo, Lastovčev skedenj, uničil Mestkov skedenj, hlev in hišo in ravno tako tudi Čičkovemu gospodarju hišo, hlev in skedenj. Ljudje so rešili precej obleke, omare; vendar pa je ogenj pokončal 4 prešiče, 3 slamoreznice, kmetijsko orodje — in kar je glavno: seno in slamo in žito, obleko; pa saj veste, kaj ogenj vse vzame, kaj bi našteval. Pri Čičku se lahko reče: vse je le pepel — nič niso rešili, tako da se siromak prav vsem smili. Pohvalno je omeniti, gasilce iz Nove vasi in iz Vel. Blok, kakor tudi iz Gore, ki so se trudili, da bi ogenj ukrotili. Pa kaj? Ko ni vode. Ko bi se Malnarjev jez pri mlinu očistil ,bi bilo vsaj kaj vode — tako pa ni mogla motorka nič delati — ker je črpala blato mesto vode. Tako bi vsaj Čičkovo hišo rešili, ki je pogorela do tal zato, ker ni bilo vode v jezu. Motorko so zato prepeljali v Novo vas k "prvi štirni," sklopili so cevi od treh brizgalen skupaj in tako je začela delovati in gasila ogenj in plamene in jih v kratkem času ukrotila. Delovala je vso noč, prav do petih zjutraj. Da pa ne bi zmanjkalo vode v vodnjakih, ki sta dva v Novi vasi, so združili oba vodovoda, starega in novega, tako je mogla motorka krasno in brezhibno delovati. Njeno prvovrstnost so občudovali že v Nadlesku, isto smo videli tudi pri tem ognju. Motorka je delo Združenih livaren in zvonaren v Ljubljani in dela podjetju vso čast! Pa tudi tu bivajoči vojaki so pritisnili in pomagali, kar se je dalo rešiti. Tudi tem vrlim fantom čast!

Več ljudij je prav opasno opečenih in bodo nujno rabili zdravniško pomoč. Tako Mestkov gospodar, ki je ves opečen po vratu; Zakrajšček Stanko, ki je ravno prišel od vojakov, ima silne opekline po roki; nekemu gasilcu je padel goreč tram na čelado, drugi je ves opečen po obrazu. Domači župnik je ravno o pravem času odhitel iz hiše, katere kučka se je za njegovim hrbtom podrla. Hvala Bogu, da ni bilo vetra ali burje, sicer bi šla vsa vas in morda še cerkev. Tako pa je pihljal le bolj neznaten vetrič.

Tudi domačini so vzeli delo in gašenje v roke, tako moški in ženske in so pomagali gasilcem, ki so bili zares požrtvovalno vso noč pokoncu in gasili kupe sena in slame ter tramovja. Vsa čast jim! Čudno pa je, da nima vas nobenih mačkov in ne dolgih lestev pripravljenih. Velika napaka je, da nima vas nobenega bazena, revervarja, ki bi dajal vode in to v obilni meri — ob času take požarne katastrofe, kakor smo jo občutili minulo noč! V kratkem času je ta silni element uničil gospodarjem vse njihovo premoženje. In to je še večja ironija usode, da so vsi več ali manj zadolženi. — Lustovec je utrpel zadnje čase hude nesreče pri živini, ravno tako tudi Mestek. Čičkov gospodar pa si je baš ravno nekako za silo uredil svoja poslopja — ves denar, ki ga je porabil, krvavo zaslužen v Ameriki, je šel, pa še kako urno — po vodi! Škode bo nekako pol milijona dinarjev. — Škoda je tem večja, ker je ta požar v našem notranjskem okraju logaškem že trctji: v Babnem polju, v Nadlesku in zdaj še pri Fari. Razume se, da so zavarovani pogorelci, ampak njih zavarovalnina je vse premala.

Vsem gasilcem prisrčna hvala, vsem posestnikom nujen opomin glede zavarovalnine, vsem vasem opozorilo, da naj si oskrbe vodovode, rezervarje ali kaj podobnega! Merodajne faktorje pa prosimo pomoči, ki so jo vsega usmiljenja vredni pogorelci potrebni!

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

L. H.

Bilo nas je mnogo več kot za dva poda zadnjo nedeljo na Hribarjevih farmah, ko so se zbrali trije clevelandski strelski klubi k tekmi na leteče golobe. Prišlo je pa še mnogo drugega občinstva, da vidi, kako se znajo fantje postaviti v streljanju. Pred tekmo je mnogo nečlanov streljalo in so nekateri jako dobro streljali. Tako se je jako dobro odrezal Frank Virant in je škoda, da ni član strelskega kluba.

Med člani vseh treh klubov je bilo prijazno namigavanje, kako bodo ti ali oni druge premagali, kako bodo premaganci žalostni in potrti. Ampak ko smo jih prijeli za besedo in hoteli postaviti stavo, ni imel noben korajže. Na strelišče je prinesel Jože Pograjc divjega zajca v tičnici. Pri Mr. Hribarju si je nabral nekaj kurjega perja in ga je hotel privezati na zajca, da ga spusti v zrak da ga bi streljali, kot golobe. In bi bil Jože to tudi izvršil, da ni nekdo odprl tičnice in jo je zajček pobrisal v hosto. Lovci so imeli dolge obraze, ženske so pa ploskale, da jih je zajček tako narihtal. Toda ta prizor je bil že popisan v Jakatovi koloni, torej ga ne bom ponavljal.

Mlakar, Janževich, Jerič in Bavetz so skrbeli za lačne in žejne prav po bratsko, Jože Koželj je pa v kotlu lastne iznajdbe tenstal koštruna s krompirčkom.

Ob dveh se je pričela tekma in je tako pokalo, da je na mojem avtomobilu počila pnevmatika, čeravno je bil avtomobil oddaljen eno miljo od strelišča. Fantje našega kluba so dobro streljali in ko sem videl rezultat, sem spil tri hkrati na bodočo zmago. Drugi so prišli na vrsto St. Clairčani. Tako so jih zbijali, da sem se že bal, da zgubimo. Skrbno sem štel vse ubite golobe in ko so zadnji štirje "falili," sem spil zopet tri, ker zmagovalci so bili naši.

Potem pridejo na vrsto Newburčani. No, teh se pa nisem posebno bal in sem se brezskrbno pogovarjal s Frank Kačarjem, ki nas je tudi prišel gledat, ko prileti Ferdo Jazbec. Pogleda me, zajame sapo in žalostno reče: "Pogoreto!"

"Kakšen pogoreto?" se začudim jaz.

"Čisto navaden pogoreto!" odvrne Ferdo.

"Daj no, govori tako, da te bomo zastopili."

"No, ti bom povedal po štajersko: Nefburčani so nas namlatili za sedemnajst pikof!"

"Kaj? Da smo mi izgubili?"

"Tako je!"

Brez besede se obrnem nazaj do bare, kateri sem obračal hrbet in jih spil šest po vrsti, da premagam slabost, ki me je obhajala in da dobim toliko moči, da ne padem v omedlevico. Pa kaj se hoče: ni za pomagat. Nekaj tolažbe je vseeno bilo, da nismo bili zadnji. Ker bomo imeli samo še eno tekmo letos, stavimo vse naše upanje na to. Enkrat so odnesli zmago St. Clairčani, enkrat Newburčani. Če prihodnjič zmagamo mi, potem se bo še dalo živeti, če pa ne, bo pa šdandal in precej sramote.

Vsak klub je postavil v tekmo samo po deset strelcev, da smo bili vsi enako močni. Izid streljanja je bil sledeč:

Euclid Rifle klub:

Lausin	24
Sepic	23
Mlakar	22
Mandel	21
Dolenc S.	20
Gole	18
Petrich	17
Jerič	16
Baraga	16
Jenževich	13
	190

St. Clair Rifle klub:

Glažar	20
Turšič	23
Pirnat	17
Malovašič	20
Papesh	24
Buchar	18
Sietz	16
Penosa V.	19
Penosa L.	10
Novak F.	19
	186

Rainow Hunting klub:

Marinčič J.	22
Fisher	23
Gliha J.	18
Glavič J.	21
Russ J.	19
Hočevar L.	20
Fortuna	18
Glavič F.	24
Globokar	21
Miller	21
	207

Po tekmi so šli še nekateri naši fantje streljat, ker so jih roke srbele in sicer:

Turšič	24
Leonardi	24
Sober	19
Klaus	18
Marn	17
Bruss	15
Prijatelj	15
Debevec	18
Dolenc J.	18
Jazbec	21
Ogrin	17
Knaus R.	16
Rošel	15

V sredo je bilo pa slabo vreme in se je udeležilo streljanja le šest naših članov na Močilnikarjevih farmah. Zgonec je nosil John Klaus, ki jih je zbil 21, dasi to ni njegova navada. Bil je tako ponosen, da ni vse popoldne spregovoril besedice z drugimi in ko je fante Max Leonardi pogostil z sladko koruzo, jo je Klaus snedel najmanj za dva voza. Za letos je prepozno, toda za drugo leto se Klaus pripravlja, da bo "champion." Čestitam, John!

Streljali so pa:

Klaus	21
Mlakar	21
Leonardi	20
Bruss	20
Janževich	20
Sepic	16

ŠOLA SE BO PRIČELA

V nekaj dneh bodo morali zapustiti igrališče naši mali učenjaki in se podati v šolo, da se nauče koristnih stvari za življenje. In treba bo zanje obleke, nogavic, spodnjega perila in drugih stvari.

Torej matere, ali kdor skrbi za otroke, priporočam se vam, da pridete pogledat našo zalogo lepih oblek. Samo poglejte: pri nas dobite lepo obleko za 59c ali dve za $1.00; boljše pa po 79c, $1.00, $1.95, $2.95.

Ravno tako dobite pri nas obleke za žene in dekleta po $1.00, $1.95, $2.95 in več. Te obleke so vse garantirane za prati. Zakaj bi hodili v mesto ali k tujcu, ko dobite pri svojem rojaku ravno tako ceno in blago pa še boljše.

Ravno sedaj smo dobili tudi lepo zalogo modernih oblek in se vam priporočam, kadar kaj potrebujete za kak "shower" ali kaj podobnega. Dobili smo lepo zalogo vsakovrstnega blaga, ki je importirano iz starega kraja.

Se priporočam vsem Jugoslovanom v Clevelandu in okolici.

A. ANŽLOVAR
slovenska modna trgovina
6202 St. Clair Ave.

OGLEJTE SI
novo otvorjeni dom, zgrajen po slovenskem stavbeniku Aug. Kaušku, na 18321 Neff Rd. Odprta za ogled vsak dan od 2. do 9. ure zvečer.

EAST 55TH STREET BARBERSHOP
GEORGE NORSIC, lastnik
1342 E. 55TH STREET
VOGAL ST. CLAIR AVE.
Se priporočam Slovencem in Hrvatom za obilen obisk za britje in striženje las. Naša specialiteta: žensko in otroško striženje las.

DEVET evropskih zelišč je naravno zdravilo za vse neprilike želodca, pa tudi a glavobol, zaprtje, kašelj, prehlad, nervoznost, brezspanje, nevralgijo, revmatizem, izgubo apetita, bolečine v hrbtu in razne kožne bolezni. Cena $1.00.
Kominova lekarna
PRVA SLOVENSKA LEKARNA V CLEVELANDU
6430 St. Clair Ave.
vogal Addison Rd.
nasproti S. N. Doma.

Leopold Kushlan
SLOVENSKI ODVETNIK
Čez dan:
513 ULMER BUILDING
Zvečer od 6. do 8.
6411 ST. CLAIR AVE.
Soba št. 7 Tel. HEnd. 5195
Tel. CHerry 3982

Izdelujem vsakovrstna cementna dela. Se priporočam. Delo točno in garantirano.
A. MALNAR
1119 Addison Rd.
ENdicott 4371

PENNZIP Ethyl
Sedaj
PENNZIP ETHYL
JE NOV GASOLIN ZMEŠAN Z NAJBOLJŠO TVARINO
PENNZIP
Z VSEMI PREDNOSTMI ETHYL-A
V kratkem času, kar je PENNZIP na trgu, je postal eno najslovitejših motornih kuriv, ki se je še nudilo narodu v tej okolici. Dela ga samo
PENNZIP ETHYL
ali
COLUMBIA REFINING CO.

NAZNANILO
Cenjenim odjemalcem naznanjam, da preselim svojo popravljalnico čevljev dne 1. septembra, 1931, in to takoj zraven, prva vrata na desno. Moj dosedanji naslov je bil 6530 St. Clair Ave.
Obenem naznanjam posebne cene za nedoločen čas in sicer: za popravo podplatov in pet samo 85 centov in več, kakor je kvaliteta blaga. Z najlepšo zahvalo za dosedanjo naklonjenost, se priporoča tudi za bodoče.
Kozan Shoe Repairing
6530 St. Clair Ave.

A. J. ŽUŽEK
ODVETNIK
Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J